

Český model
amerického kongresu

Reforma federálního vězeňství: soukromé věznice

Zpráva Výzkumné služby Kongresu

Ondřej Trávníček

UNIVERZITA
KARLOVA

Úvod

Soukromá věznice je zařízení, ve kterém jsou vězni drženi soukromou osobou na základě smlouvy této osoby se státními orgány. Kromě odsouzených se mohou v soukromých vězeních nacházet i zadržené, nebo vazebně stíhané osoby. Společnosti, které se soukromým vězeňstvím zabývají, se obvykle zavazují, že budou držet odsouzené ve svém zařízení a zajišťovat jeho provoz, a státní orgány se zavazují jim za to platit buď denní, nebo měsíční odměnu. Její výše může záviset buď na kapacitě zařízení, nebo na tom, kolik vězňů je v něm momentálně umístěno. V ideálním případě tímto provozovatel věznice generuje zisk, stát naproti tomu může výrazně ušetřit.

Soukromé společnosti se na fungování vězeňských systémů podílejí v mnoha státech světa, ať už poskytováním zdravotní péče, zajišťováním stravy, či přepravou vězňů. Soukromé věznice jako takové však existují pouze ve Spojeném království, Austrálii a USA. Ve Spojeném království v současnosti funguje 14 soukromých věznic.¹ V Austrálii je soukromě řízených věznic celkem sedm. V USA je tento počet nesrovnatelně vyšší, počet soukromých věznic a detenčních center čítá přes 150 zařízení. V minulosti fungovaly dvě soukromé věznice i v Kanadě, v současnosti jsou však znovu pod vládní kontrolou. Pokus o zavedení soukromých věznic v Izraeli ztroskotal, když tamní Nejvyšší soud označil jejich potenciální existenci za protiústavní.

1. Historie soukromých věznic v USA

1.1. Předchůdci soukromého vězeňství v USA

Počátek soukromého vězeňství v USA je možné vystopovat už do poloviny 19. století. V letech 1851–1852 vybudovali odsouzení z vězeňské lodi Waban na severozápadě Sanfranciského zálivu soukromé zařízení, kam byli po jeho dokončení přesunuti. Vznikla tak věznice San Quentin, která funguje dodnes. V současnosti je však již ve správě státu Kalifornie.

Za předchůdce soukromého vězeňství se někdy označuje i praxe, která se nazývala *convict leasing*. Jižanští plantážníci a nejrůznější společnosti využívali práce odsouzených v éře rekonstrukce po skončení občanské války, kdy potřebovali nahradit pracovní sílu osvobozených otroků. Odsouzené si od státu na práci „najímaly“ soukromé osoby, které pak byly zodpovědné za jejich stravu, ubytování a ošacení. Tyto osoby tak získaly velmi levnou pracovní sílu a státům naproti tomu plynuly značné příjmy. Například v roce 1898 získával stát Alabama zhruba 75 % svých příjmů právě takto. Praxe byla velmi rozšířená až do

---

¹ Contracted-out prisons, 2017 [online].

začátku 20. století. V té době se už ale začaly projevovat její nevýhody a byla vystavena rozsáhlé kritice kvůli korupci, která s ní byla spojena. Terčem kritiky byla i její násilná povaha. Posledním státem, který najímání vězňů formálně postavil mimo zákon, byla v roce 1928 právě Alabama. Definitivní konec této praktiky ale přinesla až administrativa prezidenta Franklina Delana Roosevelta a dekret vydaný ministrem spravedlnosti Francisem Biddlem v roce 1941.²

1.2. Vzestup soukromého vězeňství

Soukromé vězeňství jako takové je však ve Spojených státech až záležitostí posledních zhruba 40 let. Až do 80. let minulého století tam soukromé věznice neexistovaly. Poptávka po těchto zařízeních vznikla především v důsledku „války proti drogám“ (*War on Drugs*). Tento termín v roce 1971 zpopularizoval prezident Richard Nixon, který zároveň označil drogy za „veřejného nepřítele číslo jedna“. Ještě větší důraz na boj proti drogám se začal klást za Reaganovy administrativy. V 80. letech vzrostl počet všech zatčení za drogové delikty dokonce o 126 procent.³ Tento vývoj vedl k nárůstu počtu odsouzených. Následkem bylo přeplňování věznic a růst nákladů, které přestávaly být únosné jak pro federální vládu, tak pro jednotlivé státy. Proto se jako řešení této situace nabízely právě soukromé věznice. Jejich zakládání nahrávalo i to, že Reaganova ekonomická politika (tzv. Reagonomika) obecně nahrávala privatizaci a volnému trhu.

Prvním výrazným krokem k privatizaci věznic bylo uzavření smlouvy mezi společností Corrections Corporation of America (dále jen „CCA“)⁴ a státem Tennessee. Jejím předmětem bylo převzetí věznice v Hamilton County. Bylo to vůbec poprvé, kdy vláda kdekoli na světě v moderních dějinách předala provoz vězeňského zařízení soukromému subjektu. V následujícím roce CCA nabídla 200 milionů dolarů za převzetí celého vězeňského systému v Tennessee. Této nabídce ale nakonec nebylo vyhověno, mj. i pro silný odpor státních zaměstnanců a skepticismus legislativních orgánů.⁵ CCA se ale i přes tento počáteční neúspěch podařilo získat kontrakt na správu vězení s kapacitou 400 míst v Bay County na Floridě. Postupně se CCA podařilo vybudovat rozsáhlou síť soukromých věznic. Mezi roky 1990 a 2000 počet soukromých zařízení ve Spojených státech stoupl z pěti na 100, za jejich správu odpovídalo bezmála 20 soukromých společností. V poslední dekádě se počet vězňů v soukromých věznicích dále zvyšoval. Totéž platilo i pro počty zaměstnanců, kterých na konci roku 2011 pro CCA pracovalo již téměř 17 000. Z údajů Ministerstva spravedlnosti vyplývá, že v roce 2013 bylo v soukromých věznicích drženo 133 000 státních a federálních odsouzených, což tvořilo 8,4 % všech odsouzených v USA. Pokud se vezmou v úvahu pouze federální odsouzení, je jejich zastoupení v soukromých věznicích dokonce 19,1 %. U

---

² BLACKMON, 2008.

³ STIMMEL, 2013.

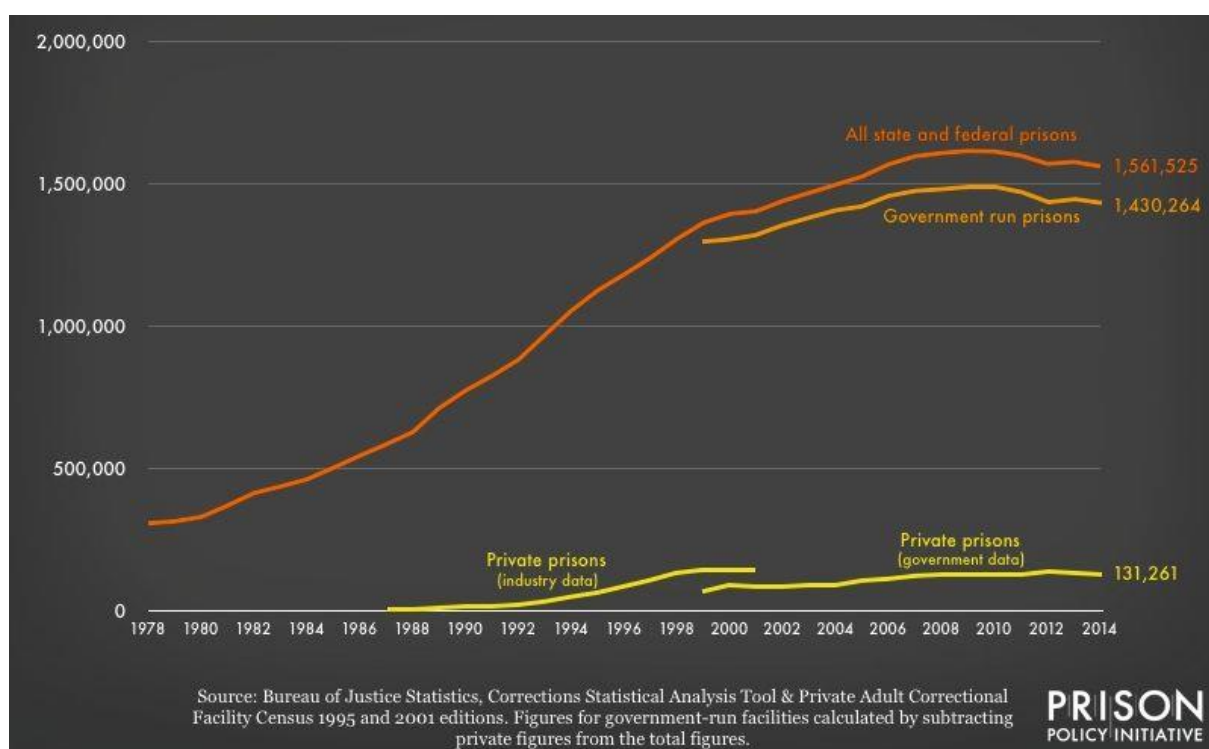
⁴ V říjnu 2016 přejmenována na CoreCivic.

⁵ MATTERA, 2001 [online].

federální policejní služby United States Marshals Service (USMS) byl podíl zadržených v soukromých zařízeních v roce 2014 přesně pětina, Imigrační a celní správa (ICE) měla v nestátních detenčních zařízeních 62 % svých zadržených.

Mezi největší poskytovatele těchto služeb patří společnosti CCA, GEO Group, Management Training Corporation (MTC) a Community Education Centers, kterým za jejich služby náleží značné zisky. U CCA se kupříkladu v posledních dvou desetiletích zvýšil o více než 500 procent. Vězeňský „průmysl“ jako takový měl v roce 2011 obrat převyšující pět miliard dolarů. Ve své zatím poslední výroční zprávě z roku 2015 CCA vykázala obrat 1,6 miliardy dolarů.⁶

Obrázek 1: Srovnání počtu uvězněných ve vládních a soukromých věznicích v letech 1978 až 2014.

1.3. Vězeňsko-průmyslový komplex

Soukromé společnosti, které se angažují v oblasti soukromých věznic, jsou sdruženy v Americké nápravné asociaci (American Correctional Association, dále jen „ACA“). ACA je soukromá, nevládní a nezisková organizace. Spíše než lobbováním se zabývá vytvářením

⁶ WHITE, 2015 [online].

určitých standardů pro vězeňství (např. zdravotních), které jsou její členové povinni dodržovat. ACA se ale v minulosti nevyhnula skandálům. Ten pravděpodobně největší pochází z nedávné doby. Začátkem listopadu 2014 vyšlo najevo, že tehdejší předseda ACA, Christopher B. Ebbs, se jako velitel státní vězeňské služby v Mississippi ve velkém rozsahu dopouštěl přijímání úplatků za manipulování lukrativních státních zakázek. Celkem si touto činností měl přijít na zhruba 900 tisíc dolarů. Po zveřejnění kauzy byl donucen rezignovat ze všech postů, ale do současnosti⁷ nebyl odsouzen.⁸

Společnosti provozující věznice jsou si vědomy výrazné závislosti svého byznysu na externích faktorech. Patří mezi ně míra kriminality a přísnost soudů při trestání, tj. počty nepodmíněných trestů a jejich délka. Dále také například počet vazebně stíhaných osob nebo cizinců čekajících v detenci na vyhoštění. V roce 2010 CCA ve své výroční zprávě předložené federální komisi pro cenné papíry (U.S. Securities and Exchange Commission) uváděla: „Náš růst závisí na naší schopnosti získat nové kontrakty k rozvoji a řízení nových nápravných a detenčních zařízení. Poptávka po našich zařízeních a službách by mohla být nepříznivě ovlivněna uvolněním ve vymáhání práva, shovívavostí při odsuzování nebo podmíněném propouštění“. Za hrozbu pro své podnikání označila i dekriminalizaci určitých skutků, například v oblasti drog nebo nelegální imigrace.⁹ Proto v této oblasti provozovatelé věznic „nenechávají nic náhodě“ a již od konce 80. let se velmi intenzivně věnují finanční podpoře kandidátů do volených funkcí i lobbování. Jen samotné CCA a GEO Group od roku 1989 za první jmenovanou oblast utratily 10 milionů dolarů, za druhou jmenovanou dokonce 25 milionů.¹⁰

Vliv společností zabývajících se vězeňstvím na politiku se od 90. let minulého století někdy hanlivě označuje jako *prison-industrial complex* (vězeňsko-průmyslový komplex, dále jen „PIC“). PIC se často připisuje odpovědnost za prudký nárůst počtu vězňů v USA a celkově za přísnější trestání. Nutno dodat, že CCA, GEO Group a další korporace zabývajících se přímo vězeňstvím nejsou jedinými, kdo má na přísnějším trestání zájem. Do PIC se někdy zařazují i společnosti, které využívají práci vězňů, mezi něž patří i velmi známá jména jako například Walmart či Starbucks.¹¹ Kromě nich sem lze zařadit ještě poskytovatele doplňkových služeb pro vězně (zdravotní péče, ošacení, stravování) či soukromé probační společnosti.¹² Aktéři PIC jako jeden ze svých argumentů používají skutečnost, že soukromé věznice vytvářejí pracovní místa, mnohdy ve venkovských oblastech, a napomáhají tak ekonomice.¹³ Propagátoři soukromých věznic také poukazují na další údajné výhody, především již v úvodu zmíněné snížení nákladů pro stát.

⁷ Únor 2017.

⁸ WILLIAMS, 2014 [online].

⁹ SHAPIRO, 2011 [online].

¹⁰ Cohen, 2015 [online].

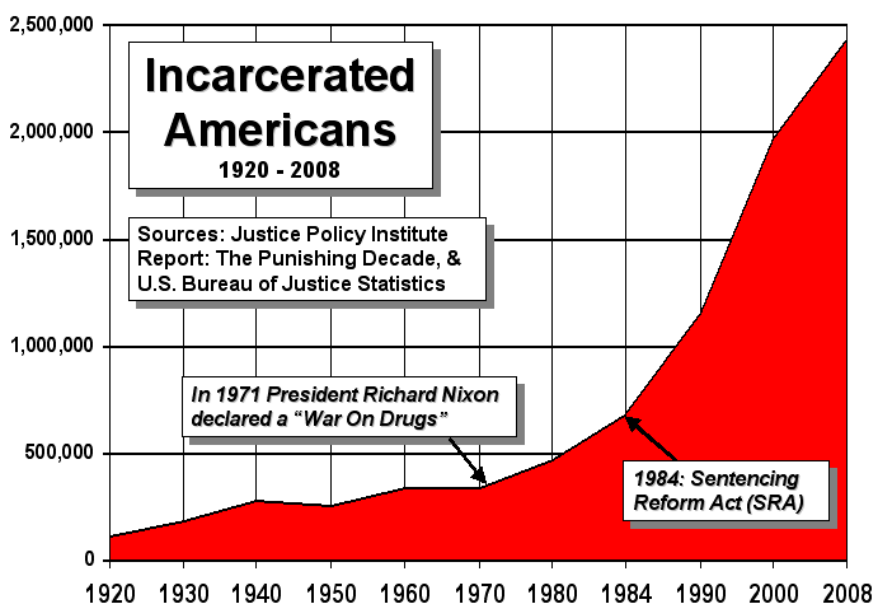
¹¹ McCORMACK, 2012 [online].

¹² FRIEDMANN, 2012 [online].

¹³ GUTIERREZ, 2016 [online].

Co se týče zmíněného lobbingu, Core Civic a GEO Group jsou přispěvateli organizace American Legislative Exchange Council (ALEC). ALEC se zasazuje o politické kroky, u kterých je možné předpokládat, že zvýší počet odsouzených a zadržených nebo prodlouží jejich pobyt za mřížemi. Mezi tyto kroky patří například zavedení pravidla „třikrát a dost“ nebo prosazování takzvané *politiky truth-in-sentencing*. Podstatou této politiky je snaha o omezení podmíněného propuštění z výkonu trestu. Například u pachatelů násilných trestných činů se ALEC zasazovala o to, aby byli způsobilí k podmíněnému propuštění až po odpykání 85 procent délky uloženého trestu. Pravidlo „třikrát a dost“ znamená ukládání velmi vysokých trestů při odsouzení též osoby za její třetí zločin. V podobě, v jakém ho prosazovala ALEC, by potom znamenalo dokonce mandatorní ukládání trestu odnětí svobody na doživotí při spáchání třetího zločinu. Nutno podotknout, že v této snaze ALEC nebyla osamocena. Stejnou politiku prosazovaly i některé odborové organizace zaměstnanců státních věznic, například California Correctional Peace Officers Association (CCPOA).

Obrázek 2: Přehled celkového počtu uvězněných mezi roky 1920 a 2008.

2. Kritika a kontroverze

Mezi hlavní argumenty odpůrců systému soukromého vězeňství a PIC patří nedostatečná úspora nákladů, která by přitom měla být hlavním důvodem jejich fungování. Například studie United States Bureau of Justice Statistics (USBJS) z roku 2004 tvrdí, že sliby

soukromých věznic na snížení nákladů se „jednoduše nenaplnily“.¹⁴ Situace se od té doby nijak zásadně nezměnila, a náklady byly v následující dekádě nadále kritizovány.¹⁵ Představitelům PIC je ze strany jejich odpůrců vytýkáno také to, že jim jde údajně především o maximalizaci finančních zisků, nikoli o napravování zločinců a snižování kriminality.¹⁶ Jedním z projevů snahy o co největší profit je nedostatečné množství vycvičeného personálu ve věznicích a jeho nízké finanční ohodnocení ve srovnání s dozorcí ve státních zařízeních. To ho činí náchylným ke korupci ze strany vězňů, v krajních případech dozorcí do věznic pašovali dokonce zbraně.¹⁷ Z řad lidskoprávních organizací jsou hlasitými kritiky PIC a soukromého věznění např. American Civil Liberties Union, nebo Color of Change. Mezi kritiky soukromých věznic mezi náboženskými organizacemi se řadí presbyteriánská a metodistická církev. Odpor k nim vyjádřili také někteří katoličtí biskupové.

Jednou z těch nejvýraznějších kontroverzí týkajících se byl skandál „Kids for Cash“ z roku 2008. Dva soudci z Wilkes-Barre v Pensylvánii, Mark Ciavarella a Michael Conahan, přijímali úplatky za to, že posílali mladistvé, kteří se provinili především menšími přečiny, do dvou soukromých detenčních center. Jim i jejich rodičům se přitom pokoušeli odepřít právo na obhajobu, když s nezletilými jednali bez zákonných zástupců či obhájců. Tímto jednáním si soudci přišli dohromady na více než 2,6 milionu dolarů.¹⁸ Tento skandál zaznamenal rozsáhlou publicitu, stal se i tématem televizního dokumentu a je často zmiňován jako argument proti fungování systému soukromých věznic.

3. Aktuální vývoj a vyhlídky do budoucna

V září 2015 přišli senátor Bernie Sanders (známý i jako jeden z uchazečů o demokratickou nominaci v prezidentských volbách 2016) a jeho demokratický kolega, kongresman Raúl Grijalva s návrhem zákona „Spravedlnost není na prodej“ (Justice Is Not For Sale Act), který by v horizontu dvou let zakazoval federální vládě, státním i místním vládám využívat služeb soukromých provozovatelů vězeňských zařízení.¹⁹ Ministr spravedlnosti měl získat možnost v odůvodněných případech tuto lhůtu prodloužit o další rok. Sanders v návrhu zákona označil agendu organizací, které se řadí k vězeňsko-průmyslovému komplexu, doslova za škodlivou a motivovanou vidinou zisků.²⁰ Zákon byl následně předán senátnímu výboru pro justici, dál ale zatím v legislativním procesu nepostoupil.

---

¹⁴ Prison and Jail Inmates at Midyear 2004, 2005 [online].

¹⁵ OPPEL JR., 2011 [online].

¹⁶ WHITEHEAD, 2012 [online].

¹⁷ NEWKIRK, SELWAY, 2013 [online].

¹⁸ CHEN, 2009 [online].

¹⁹ GILNA, 2015 [online].

²⁰ Justice is Not for Sale Act of 2015, 2015 [online].

V srpnu 2016 dospělo Ministerstvo spravedlnosti ve své zprávě k závěru, že zařízení provozovaná soukromě jsou oproti běžným federálním věznicím méně bezpečná a vykazují horší úroveň zabezpečení.²¹ Příčiny tohoto stavu jsou mimo jiné právě snahy o přílišné snižování nákladů a nedostatečné personální zajištění. Byla jim vyčítána také nízká úroveň nápravných služeb a edukačních programů pro odsouzené, což údajně vede k většímu riziku recidivy u vězňů. Zklamáním měla být i dlouhodobě vytýkaná nedostatečná úspora nákladů pro federální a státní orgány. Krátce po zveřejnění této zprávy Ministerstvo spravedlnosti formou dekretu vyhlásilo, že jeho konečným cílem je úplné zastavení využívání soukromých věznic.²² Vyдалa jej tehdejší zástupkyně ministryně spravedlnosti Sally Yatesová. Akcie CCA a GEO Group krátce po zveřejnění dekretu ztratily téměř polovinu své hodnoty.²³ Po vítězství Donalda Trumpa v prezidentských volbách se však situace zcela obrátila a akcie CCA a GEO Group opět výrazně posílily. Na konci února 2017 se ukázalo, že toto posílení nebylo náhodné. Nový ministr spravedlnosti Jeff Sessions pouhé dva týdny po svém nástupu do funkce vyjádřil soukromým věznicím silnou podporu a odvolal dříve vydaný dekret. Své předchůdkyni Yatesové vyčetl, že narušila dlouhodobou politiku Ministerstva spravedlnosti a ohrozila budoucí fungování federálního vězeňství.

O dalším vývoji soukromého vězeňství ve Spojených státech v příštích desetiletích, lze zatím pouze spekulovat. Můžeme však dovozovat, že minimálně v horizontu následujících čtyř let budou soukromé věznice nadále tvořit nedílnou součást vězeňského systému USA a za vlády prezidenta Donalda Trumpa je velmi pravděpodobně čekají zlaté časy, především zásluhou Trumpova proklamovaného boje proti zločinu a nelegální imigraci.²⁴

4. Závěr

Navzdory časté kritice zůstává faktem, že soukromá nápravná zařízení jsou v současné době důležitou součástí amerického vězeňského systému. Vzhledem k počtu jejich vězňů a zadržených je téměř jisté, že okamžité zrušení soukromých věznic by vneslo do vězeňského systému Spojených států naprostý chaos. Stejný následek by velmi pravděpodobně mělo i jejich výraznější omezování v příliš krátkém časovém horizontu. Zachování současných soukromých věznic, případně stavba dalších, by mohlo být jedním z řešení problému, kam umístit vězně, kteří budou v mnoha státech Unie v budoucnu přibývat. Současně je ale nutné řešit výše zmíněné problémy s náklady a bezpečností, stejně jako čelit poměrně velkému potenciálu pro korupci. Po případném vyřešení těchto problémů by se ale jejich další implementace do amerického vězeňství mohla stát příkladem pro další státy a ukázat zbytek

---

²¹ DAVIDSON, 2016 [online].

²² Phasing out our use of private prisons, 2016 [online].

²³ INGRAHAM, 2016 [online].

²⁴ LONG, 2017 [online].

světa, jak je možné problémy s vězeňstvím řešit. I to by mohlo dále pozvednout prestiž a dnes tolik potřebný kredit Spojených států na mezinárodním poli.

5. Zdroje

BLACKMON, Douglas A. *Slavery by Another Name: The Re-enslavement of Black Americans from the Civil War to World War II*. New York: Doubleday, 2008. ISBN 978-0385722704

CHEN, Stephanie. Pennsylvania Rocked by 'jailing kids for cash' scandal. CNN. [online]. 24. 2. 2009 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <http://edition.cnn.com/2009/CRIME/02/23/pennsylvania.corrupt.judges/>

COHEN, Michael. How for-profit prisons have become the biggest lobby no one is talking about. The Washington Post. [online]. 28. 4. 2015 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/posteverything/wp/2015/04/28/how-for-profit-prisons-have-become-the-biggest-lobby-no-one-is-talking-about/?utm_term=.02b500caec77

Contracted-out prisons. *The United Kingdom Ministry of Justice*. [online] 30. 1. 2017 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <https://www.justice.gov.uk/about/hmps/contracted-out>

DAVIDSON, Joe. Private federal prisons – less safe, less secure. The Washington Post. [online]. 12. 8. 2016 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/news/powerpost/wp/2016/08/12/private-federal-prisons-less-safe-less-secure/?utm_term=.ea0443e923e2

FRIEDMANN, Alex. The Societal Impact of the Prison Industrial Complex, or Incarceration for Fun and Profit – Mostly Profit. *Prison Legal News*. 15. 1. 2012 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <https://www.prisonlegalnews.org/news/2012/jan/15/the-societal-impact-of-the-prison-industrial-complex-or-incarceration-for-fun-and-profitmostly-profit/>

GILNA, Derek. Presidential Candidate Bernie Sanders Files "Justice is Not for Sale Act". [online]. 26. 11. 2015 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <https://www.prisonlegalnews.org/news/2015/oct/26/presidential-candidate-bernie-sanders-files-justice-not-sale-act/>

GUTIERREZ, David. Mass Incarceration In Rural Communities. *Harvard Political Review*. 27. 5. 2016 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <http://harvardpolitics.com/united-states/48325/>

INGRAHAM, Christopher. Private prison stocks collapse after Justice Department promises to phase them out. [online]. 18. 8. 2016 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/news/wonk/wp/2016/08/18/private-prison-stocks-collapse-after-justice-department-promises-to-phase-them-out/?utm_term=.e942192b35a1

Justice is Not for Sale Act. *Senator Bernie Sanders (I-VT) and Congressman Raúl M. Grijalva (D-AZ)*. [online] 17. 9. 2015 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z:

<https://www.sanders.senate.gov/download/summary-of-justice-is-not-for-sale-?inline=file>

LONG, Heather. Private prison stocks up 100% since Trump's win. CNN Money. [online]. 24. 2. 2017 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <http://money.cnn.com/2017/02/24/investing/private-prison-stocks-soar-trump/>

MATTERA, Philip a kol. Jail Breaks: Economic Development Subsidies Given to Private Prisons. Institute on Taxation and Economic Policy. [online]. 10. 2001 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <http://www.goodjobsfirst.org/sites/default/files/docs/pdf/jailbreaks.pdf>

McCORMACK, Simon. Prison Labor Booms While Unemployment Remains High; Companies Reap Benefits. The Huffington Post. [online]. 10. 12. 2012 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: http://www.huffingtonpost.com/2012/12/10/prison-labor_n_2272036.html

NEWKIRK, Margaret, SELWAY, William. Gangs Ruled Prison as For-Profit Model Put Blood on Floor. Bloomberg. [online]. 12. 7. 2013 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2013-07-12/gangs-ruled-prison-as-for-profit-model-put-blood-on-floor>

OPPEL JR., Richard A. Private Prisons Found to Offer Little in Savings. New York Times. [online]. 18. 5. 2011 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: http://www.nytimes.com/2011/05/19/us/19prisons.html?_r=2&ref=us

Phasing out our use of private prisons. *The United States Department of Justice*. [online] 18. 8. 2016 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <https://www.justice.gov/opa/blog/phasing-out-our-use-private-prisons>

Prison and Jail Inmates At Midyear 2004. *The United States Bureau of Justice Statistics*. [online] 24. 4. 2005 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <https://www.bjs.gov/index.cfm?ty=pbdetail&iid=843>

SHAPIRO, David. Banking on Bondage: Private Prisons and Mass Incarceration. American Civil Liberties Union. [online]. 2. 11. 2011. [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: https://www.aclu.org/files/assets/bankingonbondage_20111102.pdf

STIMMEL, Barry. Drug Abuse and Social Policy in America: The War That Must Be Won. New York: Routledge, 2013. ISBN 978-0789060310

WHITE, Marha C. Locked-In Profits: The U.S. Prison Industry, By the Numbers. NBC News. [online]. 2. 11. 2015 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: <http://www.nbcnews.com/business/business-news/locked-profits-u-s-prison-industry-numbers-n455976>

WHITEHEAD, John W. Jailing Americans for Profit: The Rise of the Prison Industrial Complex. The Rutherford Institute. [online]. 10. 4. 2012 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: https://www.rutherford.org/publications_resources/john_whiteheads_commentary/jailing_americans_for_profit_the_rise_of_the_prison_industrial_complex

WILLIAMS, Timothy. Christopher Epps, Former Chief of Prisons in Mississippi, Is Arraigned. The New York Times. [online]. 6. 11. 2014 [cit. 2017-02-27]. Dostupné z: https://www.nytimes.com/2014/11/07/us/christopher-epps-former-chief-of-prisons-in-mississippi-is-arraigned.html?_r=0